

"ישיביע בלאט"

לאמדען בדף היום

דף יג

"**יד** טעמא דראַי" לבונה משום דלאו מינה דמנחה הײַ, עי' מרכיבת המשנה פסוחמֶק טל ז' מה שבאיו,
בזחן אַטְמָן" אַטְמָן, מבה שחששה עליה ובאייר איזה מספקת לסרבר פקדמת שאין מתייב מגאל את חמתייב.

יב עי מקטר האי בראשא, ואילו בעי האי מקטר ברישא, וקשה מסותה יי: דמבעואר סדר הקטורת המנחה

" בחק נתן שת' שוו מחלוקת הסוגיות, או דשם אירי לכתチילה והכא בדיעבד, ובוח' רבינו חיים הלוי סופרמ' ק' יט' יב' תי' דתempt זה די בקידוש כל' ולא בהסתדרה, ע"ש אגדות חז"א.

יקוט לבונה בור פסול, והקשו לדעת הרמב"ם פסוחה מ' ט' ז' שליקוט לבונה מתעם קמיצה מא' קמ"ל לא מ' קמיצה ואילך מצוות כהונת?

הרכבת המשנה תי' שאיר שליקט קודם הקמיצה شيئا' להা שם עבדה, ועי' חז"א קמא כת' יא' מה החקשה עלי' וזהו (כט' יב') ביאר משום דהו בחצ' מתר ע"ש.

שושם חולכה נגעו בת, עי' רשי' ד"ה משומן, ועי' זבח תודה שעצם הליקוט הוא ההלכה, והאם יש פיגול הולכה קודם מתן כל', עי' מל' מפסח' ק' יא' ו' וחו"א כת' א'.

ולכה שלא ברגל, ודעת הרמב"ם פסומה"ק א' כל' שאינה חולכה, **וילע** למה פסק לגביו ליקוט לבונה שם א', שפסול, וכן לגביו טבילת אכבע בחטאות שם יז' לא שפסול?

ממל'ם תירץ שדעת הרמב"ם שכיוון שליקוט וטבילה אי אפשר祓 לעדיהם הו' עובדה חשובה **כמו** הולכת דין פסול אבל לא הולכה ממש, עי' מה שארס בדברי הגאון, ועי' מנהנת אברהם (רט) שכתב כען זה שעת הגר"ז, ורבינו אורה בחר שדעת הרמ"ח שליקוט לרובו חי' בקמ"ץ

ומום הינו שוחט, ובמה שפרש"י שדמי לשחיטה בימה שמספרד חלק גבוה מחלוקת כהנים, עי' *תוס' יומא* *ח.* ובמקדש דוד ז' א.

קיטיר חימן זורק, וברמ"ב פסוחה קיד' ובעפיה"מ כתוב דבקמיצחה יש גם זריקה וגם הקטרה, ע"ח' האגר"

עה"ת פָּרֶץ, וּבְמִקְדֵּשׁ דָּוד ח' א.

שׁי' דֵה שְׁנִי כְבָשִׁים, עי' שיטמ"ק כ' שהביא מרש"י כת"י לתרץ, ועי' רשות.

קיטיר שן ביציכן, ויל"ע למה לא נקט אובי ביציכן סילוק שהיא עבודה ראשונה וכמו לא בגין כבשים שנקט בחיטה, עי' מש"כ לעיל לגבי מחשבה מסילוק על הקטרה, ועי' ש"ת גור אריה ד' תשובה הגר"מ זמבא לא' איאן ממחשبة בסילוק דכשהגיע זמן לפרק ה'ה כמפורט ויל"ע דבגמא לעיל ח: חשיב לסילוק ביציכן עבודה אוכל אחד מן הסדרים לחר' ורmb"ס פיה"מ ובתו"ט האם היה נאכל למו"ש.

זוד"ה לאכול כתבו דגם אם חישב לאכול אחד מהמלחמים חוץ לזמןנו נתפאל כל הסדר, וע"י המוחשיים רשב"א שחומק, ועל ראיית התוס' עי' קרע אורחה מה שקשה.

ישילך רקרו אורה שעשן איר לآخر שהורידו מהשולחו או ששמ איר בלחמי מודה. ע"ע דבררוי לעיל יב: מבואר דבנומתא אחתמן החולות כשירות כולם?

חשי פסול ואין בו כרת, ובאחרונים לפקן דמו מדי מה יפסלו והסדר השני, עי' קור אורה י"ד, ובחזו"א

עליל' חביב ומשה לא נטול בברך שאmel, עז' בעל' נאכטן, זו אונס' בטעודו או מיטובכו עז' פלא' בטעודו.

רשב"א דרכ'ם מופידים "קצת" מהוגו.

נולדת היא במה שכתבו בראשי פ' בא"א ע' קרא אורה, ובמה שס"מ ב"צ ע' ע' צאן קדשים.

ע"נ הא"ר חיים בן-צ"ו בה"ג רבינו משה צ"ל נלב"ע ט' כסלו תשעה'

הנצהחות והארות 0527652935@gmail.com, או 7652935@ gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובות זו, והדף ישלח אליו בלאין מיידי יום.

מודה רביעי יוסי בזח שחוא פיגול, והנה בדעת רשי' כאן ובדף יד. שהטעם הוא שקיים תקומי צהוב
הו עבודה שלימה לעומת ליקוט הלבונה שאינה בכלל עבודת הקמיצה, אבל דעת הרמב"ם
פסומה^{טז} זו לשניהם בכלל הקמיצה, **وكשה** למה חישב בקמיצה מועל לרבי יוסי ולא הו' ב
חצ'י מתיר' כמו פפאל בלבונה?

ע' בזה בתו"ט במשנה, ובקרן אורנה מה שתירצ', ובוח' הגרא"ז ת' דברישא חישב בכל מתייר להקריבו חוץ למןנו, ובסיפא אייר שחייבם על מנת להקטיר את הלבונה, וע' משנה ר'

ומה שיש להקשות על דברי הרמב"ם מלקמן טז. עי' ברכת הזבח וקרן אורה, ועי' מנהת אברהם מה שהביא בשם הגר"ח לתרץ הכל דבראמת מה שבתקורתה חשיבי קומץ ולבונה חצי מתיר זה רוק לרבנן דמתיר מגאל את המתיר, אבל לרבי יוסי שאון מתיר מגאל מתיר לא חשיבי פיגול בחציו מתיר. עי' שעד עמ' קאצטן.

וחכמים אומרים פיגול וכו', עי' רעק"א על המשניות מה שהזכיר מכאן כדעת התוס' בדף הבא
שסבירមינצ'ם היא רמתיר ללבובו, עיין 'שינוי' ק"ב י"ז, אותם ה'.

אל מה שינוי זה מון הוכח, פרש"י כמו שוחות על מנת להקטיר אימוריו למחר, ובשיטמ"ק פירש שהקושיא מהזורך על מנת להקטיר אימוריו למחר, ויל"ע למה שינוי מרשי? אביךאר בח' הגרא"ז שיחחיטה נחשכת עבודה בכל הקרבן, ולא דמי לקמ"צה שלא תחשב עבודה על הלבונה, וע"ע מה שביךאר בדברי רשי".

האם אמורים נחכמים מתיירז', ע' בשיטמ'ק כאן או ד' שכך, וע' Tos' ליקמן יד. ד"ה הלבונה שכתבו דאים מתיירים שהרי אם נאבדו או נטמאו מותר לאכול הבשר, וע' שיעורי האגר"ד זבחים מג. שהביא ראייה בשם אביו שדעת הרמב"ם כשיתמ'ק, ולדעת Tos' קשה מה הקשר רבינו ללי' מחשיך בעשות זריקה על הפקורה בר' איזו מתיירז?

מהו דעתם טעמא דרי' משום דעתך מפאלין בחצ' מתיר, וליע' אי הכוונה שהיחס רק בעבודת חצ' מתיר, או שחייב על הקטרה של חצ' מתיר, ומ'מי מחשבה בעבודת חצ' מתיר מהקובל?

ע' בת'ו יט שלמד כיצד הראשון ובאמת מפאלין בעבודת חצי מתיר למסקנא, אמןם בקרון אורה חלק וסביר דאי'ריו כמשמעותה שלמה רק מחשב על הקטרת חצי מתיר, וע' מנחת אברהם (קד' מה שביא מהגרא'ז לבאר לפי זה את קושיות רבנן לרבי יוס).

בשי ביזci לבונה, ע"י פרשי", וע" מה שהקשה עליו בשיטמ"ק השםותאות אות ב', ומה שהביא לפреш בשם רב שמשון, דאי'רי שישליך בזק על מנת להקטיר חבירו למחה, והקשׁו על זה מדעת ר' ליקמן ז'. שא"א לחשב מדבר הנעשה בפניהם על דבר הנעשה בחוץ, וכך סילוק בזיכין בפניהם והקטרטם בחוץ? ות' החזו'א' דסילוק הבזיכין אינו עובdot פנים אלא רק פינוי מקום מושבמציאות הוא בפניהם, אבל אין להה שם "עובדות פנים", ובמושמר הלו' זבחים ע"ה הביא מהגרי' אברמסקי לתרץ דכל דין של ר' הוא דין מיוחד רחוכות פורמיות ולא רכל ערכות פורמיות